

Şoförün Destanı 3

— sinan-sokmen · 20 Nisan 2010

...Günler günleri kovaladı, bu zamanlar içinde Hayati Ustayla Davut, Malatya Afyonkarahisar ve Eskişehir seferler yaptılar. Artık Kış mevsimi kendini Çukurovada bile hissettirmeye başlamıştı. yinede gün içinde Güneş yüzünü eksik etmiyordu.

Ataş Rafinerinin park meydanında yük almak için bekliyorlardı. Hayati usta Mack'ı yine parkın kıyısındaki ağaçların altına çekmişti. Sabahleyin güneş yüzünü gösterince Davut önce yan dolaptan gaz tüpünü çaydanlığı ve bardakları çıkardı, Antepten aldığı seylan çayından güzel bir çay demledi, sonrada iş tulumunu giyindi eline gresyağı pompasının da alıp Tankerin altına girip yağlamaya başladı. Davut, Böyle yük beklemelerinde boş durmaz Treylerin bakımını yapardı, Hayati ustada alır eline bond çantasını, Treylerin dolabında devamlı taşıdığı Tarsus işi iskemlesinde arabanın yanbaşında gölgesinde otururdu. O da boş durmaz bazen defterine Şiirler karalar bazende Davut'u İlkokulu bitirme imtihanlarına hazırlar, O arabanın altında çalışırken uzaktan ona sorular sorar sorardı. Davut'ta bildiği sorulara cevaplar verirdi O sevimli Urfa'lı şivesiyle Şimdi yine biryandan tavşan kanı çayını yudumlarken bir yandanda Davut'a elindeki kitaptan sorular sormaya başladı. Davut çoğu soruları bildi bazılarını bilemedi, sinirlendi O esnada başını şasenine altına vurdu, derin bir uff.! anam.! çekti. Sürünerek arabanın altından çıktı, Ustasına doğru ellerini yarım kaldırdı güleç yüzünde yarı ağlamaklı.

"Dur lo.! Yetter lo.! Bir bak hele kaffam kaniymi." Hayati usta şöyle bir baktı, yalandan

"Yok lo kanamiyy.! başında Kan yoktur ama yağ vardır lo.!"...gülerek

"Biye ayıp ediyen lo, Kaffam acıyy. Yetter lo yetter istemiyem.!"

"Deli deyyus senii, bütün soruları bileceksin ve İlkokul diplomasını mutlaka alacaksın.!"...

İki dakika sonra başının acısı geçti, yağlı paslı tulumuyla aniden sarıldı Hayati ustaya öptü ellerine sarıldı.

"Şakka diyem lo.!". dedi gülerek. Hayati'de bir yandan elini yüzünü silerken İşine yolladı onu Ara sıra

ustasıyla böyle şakalar yapardı Davut. Hayati onun hem ustası hem babasıydı.

O gün yük alamadılar. Hayati usta akşam üstü bir otobüse binip Mersin'e gitti. Akşam otelden Ankara'da mahalledeki bakkala telefon etti. Evine haber verdiler Fidan hanım koşup geldi telefona, Kocasıyla hasret giderdiler biraz. Hayati karısına Telefon numarasını verdiği Tamirhaneyi arayıp " Hayati usta Mack'ın motor bakımı için bu hafta gelecekmiş diye söylede yer ayarlasınlar bana." dedi, birde Gül'e söylede bizim Davutun diploma işini halledecekti hani şu okul müdürü arkadaşı varmış, bir rica etsinde bu gelişimde Davutu sevindirelim." dedi. Fidan, "Hangi gün evde olursun" diye sorunca, Hayati'de "eğer üç gün içinde Ankara'ya yük alırsak Rabbin izniyle Kasımın birinde evde olurum, şimdi yollarda kar kış var anca gelirim" dedi selamlan telefonu kapattılar.

Fidan, bakkala teşekkür edip çıktı. evine dönerken yüreğini sevinç kaplamıştı yine...

Kasım ayının İlk günü onların Evlendikleri gündü. Fidan'ın ruhu ,yüreği gülüyordu, "Rabbim sana hamd

olsun,Bize hep hasret ektirdin ama Sen bizleri daima mutlu ettin,en güzel sevinçleri Sevgileri yaşattın bize,Sana binlerce onur ve ycelikler olsun" diye sessizce dua etti,Fidan...

Ertesi günde bir ses seda çıkmadı nakliyecı Sami beyden.Bütün gün park yerinde beklediler.Hayati hiç telaş etmezdi böyle durumlarda. yine şoför mahallinde oturdu

Direksiyon simidini masa gibi kullanıp şiirler yazdı defterine. Yazdığı şiirlerinde nasihati,yol göstericiliği işler ve bunları hüzünlü Sevgilerle süslerdi. Gavur dağı, Kanlı geçit, Azap deresi adlı şiirleri vardı. Ve Daha Sevgi zerine yazdığı şiirleri, Diyarbakır'dan Mersin'e.Adanadan Ankara taa İzmit'e İstanbul'a kadar Yol boyundaki şoför lokantalarındaki fotoğraf ve şiir panolarında asılıydı.

Bugün o güzel el yazısıyla yazdığı şiir sayfasını özenle defterden çıkarıp hemen n camın üstünde duran Karısı ve çocuklarının fotoğrafının yanına özenle bantla yapıştırdı

Akşama doğru nakliyecı Sami bey geldi gülümseyerek."yarın sabah Ankara için yklersin Hayati usta" deyip evrakları da verip gitti. Hayati bu duruma sevindi "Artık rahat rahat Ayın birinde evimde olurum " diye keyifle mırıldandı...

Camı açıp az ilerde diğer muavinlerle çene alan Davut'a seslendi. Yarın sabah ykleyeceklerini bu seferde çok dikkat edip malı ak doldurmamasını ve artık birazda arabada oturup kitaba çalışmasını tembih etti.Aşağıya indi gitmek için Davut'a tekrar seslendi."Nasip olursa bu sefer Ankaraya gidince senin Diploma işinide halledeceğiz". Davut yine ocuk gibi sevindi."sagolasan agam " diye eline sarıldı Hayati'nin.

Sabah Atağın dolum tesislerine girdiler.Yklediklerinde ğlen olmuştu. Dışarda eşmede el yüz yıkama ufak bir temizlik sonra Fellahların seyyar kftecilerde birşeyler atıştırdılar ve yola ıktılar.Güneş yüzünü bir gösteriyor bir kayboluyordu. Beydeğirmeninden Toroslara doğru,Ankara yoluna döndüklerinde yağmur başlamıştı.

Hayati usta bir ara,sanki biri arkadan asılıyor gibi hissetti,aynalardan arkaya bir göz attı,birazda tasalandı yine frenler arızalandı diye. Sarışıktaki benzinliğe girdi.imdatları çekip gitti treylerin altına yattı baktı.evet fren pabularından birinin aşığı ters dönmüştü.hemen krikoyu dingilin altına vurdular ve o yağmurun altında Hayati usta freni tamir etti.Ellerini yıkayıpda tekrar yola çıktıklarında,yavaş yavaş akşamın karanlığı düşüyordu torosların zerine...

Yarın hikayenin son bölümü...

Sinan Sökmen